



19. vydanie

# PALABRA

Bilingválne slovensko-španielske gymnázium Nové Mesto nad Váhom, 2017

**Obsah:**

Úvodné slovo	
Školský rok 2016/2017	2.
Rozhovor s pani Schayovou	3.
Rozhovor s pani profesorkou Majerníkovou	4.
Olimpiada de matemáticas en español	6.
Día de la cultura española	7.
Entrevista a Patrícia Magálová	8.
Narodeninové prekvapenie	10.
Mi experiencia en Canadá	11.
Mladý Európan	12.
Masterclasses	14.
Sopky	15.
Krajské kolo dejepisnej súťaže	16.
Festival Aničky Jurkovičovej	17.
Stretnutie po roku	17.
El intercambio según los alumnos eslovacos	18.
El intercambio según los alumnos españoles	19.
Rozhovor s piatakmi	20.
Divadelné predstavenie Sissi	22.
Hity mesiaca	24.
Burizónové guľky	25.
Ľudský vzor mojej mysele	26.
Povahou sme dvojčatá	27.

**Úvodné slovo****Milí čitatelia!**

V rukách držíte posledné číslo časopisu Palabro. Tentokrát je plné zaujímavých príspevkov zo života našej školy.

V našom občasníku si môžete prečítať rozhovor s pani Alenkou Shayovou a pani profesorkou Katkou Majerníkovou. Dozviete sa o zaujímavých exkurziách a súťažiach, ktoré sa uskutočnili v priebehu predchádzajúcich mesiacov. Naši druháci si zaspomínali na španielske intercambio a piataci si oživili spomienky na školu, ktorá im bude určite chýbať.

Dovoľte mi, aby som sa ešte raz poděkovala všetkým študentom, ktorí prispievajú do nášho časopisu a samozrejme, Radke, Natália a Majovi za grafickú podobu.

Andrea Mandelíková

**Redakčná rada**

Samuel Gavač, Jarmila Oklepová, Natália Helíková, Natália Hložková, Katarína Kucharovicová, Gabriela Zimová, Arielle Fábianová, Radoslava Oklepová

**Spolupracovali**

Martina Hagarová, Alexandra Božíková, Petra Kováčiková, Karolína Gregorová, Saskia Brunová, Alexandra Božíková, Chiara Cappili, Ivana Masárová, Kristína Klčovská, Laura Duchoňová, Ján Gába, Simon Magál

**Koordinátori**

Mgr. Andrea Mandelíková, Mgr. José Antonio Cases

**Grafická úprava**

Radoslava Oklepová, Natália Hložková, Mário Malovec

## Školský rok 2016/2017 očami druháka

Do tohto školského roka sme vstupovali s menšími obavami, pretože nás predsa len nastrašili so „subjuntivom“. Ale myslím, že sme to každý jeden zvládli bravúrne. S pomocou pánov profesorov Susany Carrón Valle a Josého Antonio Cases sa predsa všetko dá zvládnuť akoby nič.

Tento rok bol pre nás druhákov vo viacerých smeroch prelomový. Pribudli nám nové predmety, ale aj noví profesori, či už slovenskí alebo španielski. A s výberom nášho nového pána profesora triedneho Maleka nemôžeme byť spokojnejší. Myslím, že môžem povedať za všetkých svojich spolužiakov, že sa nám veľmi páči, akým smerom sa naša škola ubera. Akcie, akých sa zúčastňujeme, usporadúvame alebo skvelé triedenie odpadu, ktoré sa zrealizovalo s pomocou pani profesorky Drhovej, školu posúva určite len vpred a to nám dáva pocit určitej hrdosti.

Tak isto nás čakali úžasné zážitky, o ktorých sme ani len netušili na začiatku tohto roka. Vôbec som neočakávala, že strávim neuveriteľne krásne dni v Madride a že sa zaľúbim do toho krásneho mesta. Kto by povedal, že zažijem také nádherné a obohacujúce intercambio? Ja nie. Som veľmi vdăčná za každú príležitosť, ktorú mi naša škola poskytla. Verím, že v zaujímavých akciách sa bude pokračovať. Nemôžeme nespomenúť krásne divadelné predstavenia a zážitky s nimi spojené, ktoré nám sprostredkovala pani profesorka Majerníková.

Chcete vedieť, či sa mi splnili sny a ciele v tomto školskom roku? Určite áno. Jediným cieľom bolo, aby som si tento rok užila a inak tomu ani nebolo. Úprimne som sa do svojej triedy a našej o niečo inej školy, ako bola minulý rok, veľmi zaľúbila. Napriek všetkým ťažkostiam by som nič nezmenila. Tešíme sa na ten ďalší.



Martina Hagarová, II.



## Rozhovor s pani Alenkou Schayovou

### **1. Ako dlho pracujete na našej škole?**

Nastúpila som sem 21. decembra 2009.



### **2. Čomu sa venujete mimo práce?**

Pozriem si nejaký film alebo počúvam hudbu. Mám dvoch menších synovcov, tak sa im niekedy rada venujem, občas si niečo pekné prečítam a keď je pekné počasie idem do záhrady.

### **3. Máte domáce zvieratko?**

Áno, mám rozelu pestrú, volá sa Čiko.

### **4. Akú hudbu preferujete? Môžete danú odpoved' priblížiť príkladom?**

Ked' počúvam hudbu, tak niečo veselé. Kedysi som zbožňovala skupinu ABBA a Smokie. Dnes nemám oblúbeného interpreta. Nové skupiny a spevákov zvlášť nepoznám. Pustím si Celine Dion, Tinu Turner, Rihannu , Michaela Jacksona. Na youtube si vypočujem skupiny alebo spevákov, ktorých si pamätam z 80. -90. rokov.

### **5. Čím ste chceli byť, keď ste študovali na základnej či strednej škole?**

Už si nepamätam, čím som chcela byť. V deviatej triede na ZŠ som sa rozhodla študovať na Strednej ekonomickej škole v Senici.

### **6. Vedeli by ste si predstaviť pracovať na inom mieste?**

Nie, prácu by som nechcela meniť, som tu rada.

### **7. Ako sa cítite v kolektíve profesorov a študentov nášho gymnázia?**

Profesori a študenti pre mňa veľmi veľa znamenajú . Všetci sú ku mne veľmi milí. Ak musím kvôli práci byť v škole počas prázdnin, je tu „príšerne smutno.“ Pracovať v prostredí, kde je veľa pozitívnej energie, je na nezaplatenie.

**8. Pokúšali ste sa niekedy naučiť pári slovíčok v španielskom jazyku? Ak áno, ako Vám to išlo?**

Áno, pokúšala a pári slov v španielčine ovládam.

**9. Spomeniete si na svoj prvý sen (ciel)? Splnil sa Vám už?**

Na svoj prvý sen si nepamätám.

**10. Venovali ste sa niekedy v minulosti, prípadne v súčasnosti nejakému športu?**

Aktívne som cvičila gymnastiku a s bratom sme lyžovali. Môj tato na vrchu Veľká Javorina obsluhovala lyžiarsky vlek, tak sme tam lyžovali veľmi často. Dnes sa aktívne venujem joge, s kamarátkami sa ideme občas poprechádzať alebo ako som už písala, idem do záhrady.

**11. Stalo sa Vám niekedy, že ste vstali do nového dňa s nechutou? Kedy a prečo?**

Áno, samozrejme, stalo. Kedy, to si nepamätám. A prečo? V teplučkej postieľke je tak báječne.

**12. Máte nejakú vtipnú spomienku, ktorú si rada pripomínate?**

Ked' boli moji synovia malí, bolo s nimi veľa zábavy . Ten mladší, mal asi 4 roky a už dočiahol na gombík výtahu. Jedného dňa sme sa chystali von na prechádzku a ja mu hovorím: Majko, privolaj výtah a on zakričal: „Výtah.“

Ďakujem za rozhovor.

Radka Oklepková, III.

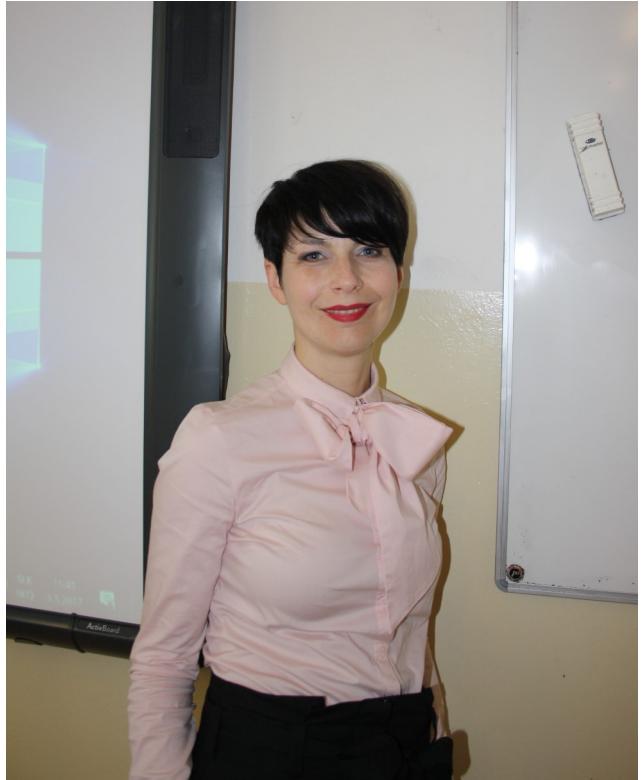
## Rozhovor s pani profesorkou Majerníkovou

### 1. Prečo ste sa rozhodli učiť práve na tejto škole?

Na tejto škole učím už od jej založenia a vždy sa mi tu dobre pracovalo. Po tom, ako som dostala ponuku od súčasnej pani riaditeľky učiť tu na plný úväzok, som neváhala ani chvíľu. Ako hovoria niektorí moji kolegovia – takáto ponuka sa neodmieta. Ja s nimi môžem len súhlasiť.

### 2. Ste spokojná s prostredím, ktoré Vám ponúka táto škola?

Áno, veľmi. Najviac oceňujem „rodinnú“ klímu našej školy. Výhodou je, že študenti nie sú len anonymnou masou, ktorú stretávam na chodbách školy. Naše vzťahy sú bližšie a vnímam ich nielen z profesionálneho hľadiska. Ďalším faktom je, že sa s kolegami navzájom podporujeme. Dôležité pre mňa je, že do práce nechodom len z povinnosti, ale chodom sem rada a s pocitom pohody.



### 3. Aký je Váš najlepší zážitok?

Je ich veľa, niektoré vtipné, iné dojemyne. Ťažko sa mi vyberá jeden konkrétny. Medzi tie najlepšie však určite patria momenty s mojou triedou a radosť mi robia aj úspechy našich študentov na rôznych súťažiach.

### 4. Čo Vám nevyhovuje?

Každé zamestnanie má svoje výhody a nevýhody. Byť učiteľom je napriek všetkým prázdninám :) náročné.

Vnímať každého žiaka individuálne, správne reagovať a efektívne odovzdať žiakom vedomosti nie je jednoduchou úlohou, čo mi isto potvrdia aj ostatní učitelia. Ak však máte výborné pracovné a materiálne podmienky, pracujete s inšpiratívnymi ľuďmi a žiaci sú Vašou každodennou motiváciou, potom je to takmer ideálna práca.

### 5. Ako ste spokojná so študentmi, ktorých učíte?

Učím skoro všetky triedy a každá z nich je iná. Ako učiteľka anglického jazyka oceňujem ich jazykové schopnosti a ako učiteľka dejepisu sa teším z úprimného záujmu o tento predmet. Najviac si však väžim dobré medziľudské vzťahy, ktoré mi táto práca dáva.

### 6. Aké vzťahy máte so slovenskými a španielskymi kolegami?

Som rada, že mám kolegov, ktorí sú ochotní, nápomocní a ľudskí. Naši španielski kolegovia obohacujú školu o ďalší rozmer, napriek jazykovým rozdielom. Podstatné pre mňa je, že som súčasťou príjemného a profesionálneho kolektívu, ktorý má spoločný cieľ – pripraviť našich študentov čo najkvalitnejšie na vysokoškolské štúdium.

Ďakujem za rozhovor

Laura Duchoňová, I.

## Olimpiada de matemáticas en español

El lunes 20 de marzo en nuestro instituto tuvo lugar la olimpiada de matemáticas en español. Los participantes tuvieron que llegar a las ocho menos diez al aula de matemáticas. Allí estaba esperando la profesora Nuria del Real López con todo preparado. Los estudiantes se sentaron en las sillas y la profesora Nuria del Real López les dio unas hojas de papel para escribir su nombre y el número que les había tocado a cada uno. Después lo metieron en un sobre. La profesora los recogió y repartió a los participantes unos ejercicios. La olimpiada había empezado. Los participantes podían usar diccionarios para traducir las palabras que no conocieran. Casi todo el texto fue fácil de entender.

Algunos ejercicios fueron difíciles, algunos menos difíciles. Los estudiantes tuvieron que acordarse de las clases de matemáticas, lo que fue un poco complicado porque la profesora Nuria del Real López estuvo un mes en España de intercambio con los de segundo. Por suerte a los participantes antes les había dado unos ejercicios para prepararse, estudiar y practicar.

Pasó una hora y todos estuvieron pensando en las soluciones de los problemas. Algunos minutos más tarde algunos participantes entregaron sus respuestas. Poco a poco se fueron todos, hasta que se quedaron solo dos, que estuvieron pensando en las respuestas hasta el final. Después tuvieron que irse a las clases también y la profesora Nuria del Real López ya pudo corregir todos los ejercicios.

Después de una semana en el recreo se anunciaron los finalistas y el ganador y se les repartieron diplomas y medallas. La ganadora fue Lucia Sedliaková del tercer curso, la primera finalista fue Katarína Kucharovicová del segundo curso y la segunda finalista Natália Helíková, también del segundo curso.

El viernes 7 de abril fue la fase nacional en Nitra. La ganadora y las dos finalistas viajaron allí el 6 de abril en tren. Llegaron al hostal y después se fueron al instituto bilingüe para cenar y para asistir a un programa de actividades que se les había preparado a todos los participantes. Dos chicas del instituto de Nitra representaron una pequeña obra de teatro. Trataba de una chica que participaba en la olimpiada, pero no podía resolver ningún ejercicio. Después una chica salió de su calculadora. Era japonesa y le dijo que los japoneses son los mejores en matemáticas y por eso los meten en las calculadoras (pero también porque son pequeños y son los únicos que caben dentro de ellas). Cuando la chica se dio cuenta de que la japonesa sabía todas las soluciones, empezó a usar ese truco y de esa manera supo todas las respuestas también. Después los profesores dijeron a los estudiantes que alguien había matado a un señor y ellos tuvieron que descubrirlo a través de las operaciones matemáticas dejadas en el aula del incidente y en otras aulas. Averiguaron que al señor Fermat lo había matado uno de los profesores.

La olimpiada fue el día siguiente después del desayuno. Los participantes se sentaron en el aula y empezaron a resolver los ejercicios. Duró dos horas y después fueron al centro de Nitra y los profesores les prepararon otra pequeña competición. Los estudiantes tuvieron que sacar una foto de algo matemático. La mejor foto se anunció antes de pronunciarse el ganador de la olimpiada. Ganó la foto de una función par que sacó Katarína Kucharovicová. Después un profesor español leyó un poema, que no era de tema matemático, pero su autor había utilizado muchas palabras del campo de las matemáticas. Luego dijeron quién había ganado y quiénes habían sido los finalistas. Lucia Sedliaková fue la tercera.

Natália Helíková, II

## Día de la cultura española

El pasado viernes 21 de abril celebramos el día de la cultura española en nuestro instituto conmemorando la celebración del día del libro en España (23 de abril) y el 401 aniversario de la muerte de Miguel de Cervantes.

Los profesores españoles organizamos actividades para los cursos de I a IV.

El programa de actividades de primer curso fue organizado por la profesora Andrea Kováčová y el profesor José Cases. Este consistió en la proyección de una película y la creación de un mapa de España y otro de Hispanoamérica. Los estudiantes dibujaron y pintaron dos mapas gigantes con todas las comunidades españolas y los países latinoamericanos. Estos van a ser colgados en la clase de primero llenando las paredes de gran colorido.

Las actividades de segundo a cuarto curso fueron organizadas por los profesores Susana Valle, Nuria del Real y Manuel García. Empezaron con la proyección de una película que fue del agrado de los estudiantes y a continuación los alumnos fueron rotando por las clases donde los profesores les esperaban con sus respectivas actividades: Taller de poesía, juegos de lógica matemática y visionado de cortometrajes y juego de ciencias naturales.

Todos los cursos terminaron el día de la cultura española compartiendo comida elaborada por los propios estudiantes: recetas de platos típicos españoles y otros postres.

Fue un día divertido, ameno y diferente al resto de días de estudio, donde los alumnos se relacionaron en español y pudieron hacer actividades lúdicas que agradecieron.



Nuria del Real



## Día de la cultura española

El 21 de abril tuvimos en nuestro instituto una experiencia interesante: se celebró el día de la cultura española. De nuevo aprendimos algo nuevo sobre España. El programa de ese día fue, aunque me repita, muy interesante y por eso lo primero que quiero es dar las gracias a todos los profesores que prepararon dicho programa.

El viernes por la mañana entramos al instituto y lo primero que nos esperaba fue ver una película maravillosa con la profesora Nuria del Real. Después con la profesora Susana Valle hicimos varias actividades. Más tarde con el profesor Manuel García jugamos a un juego sobre España. Al igual que el año pasado comimos comida típica española, que fue preparada por varios estudiantes de distintos cursos, a los que también quiero darles las gracias. La comida estaba riquísima.

Aunque el curso pasado también tuvimos la ocasión de celebrar este día, este año ha sido diferente. Espero que el próximo sea, al menos, tan bueno como este o incluso mejor, aunque esto será muy difícil de superar porque ha sido estupendo.

¡GRACIAS!

Arielle Fábianová, Kristína Čechvalová, III



## Entrevista a Patrícia Magálová: Antigua alumna de nuestro instituto

### ¿Qué diferencias encuentras entre el estudio en un instituto español y el estudio en un instituto eslovaco?

El estudio en España es un poco diferente al estudio en Eslovaquia. En España sobre todo estudiamos cosas sobre España, y nos preparamos para la Selectividad. Con los profesores españoles tienes una relación más como de amigos, hasta te tuteas con ellos.

### ¿Qué relación tuviste con los profesores que estaban en tu época en nuestro instituto?

Creo que tuve muy buena relación con ellos, porque siempre los respeté y también quería aprender cosas nuevas, así que ellos veían que estaba interesada en aprender cosas.



### ¿Empezaste a estudiar en nuestro instituto por decisión propia o por casualidad?

Para mí fueron las dos cosas: estaba estudiando en el instituto GMRŠ y un día estuve hablando con uno de mis compañeros sobre España, sobre su idioma y sobre lo mucho que nos gustaba. Entonces decidimos que íbamos a intentar estudiar en el instituto bilingüe y, al final, nos admitieron.

### ¿Cuál es el recuerdo más bonito que guardas de nuestro instituto?

Tengo muchos recuerdos muy bonitos, no solo de mis amigos, sino también de los profesores. Me acuerdo que en las clases de español siempre nos reímos mucho con José. Nos encantaban las canciones. Nos hacíamos fotos con los profesores para tener buenos recuerdos.

### ¿Qué estás haciendo en esta época?

Acabo de terminar mis estudios en la Universidad Americana y voy a empezar a estudiar en otra universidad en septiembre. Estoy trabajando en una compañía internacional, pero también ayudo en las compañías de nuestra familia.

### ¿De qué manera estudiar en nuestro instituto te ha ayudado a cumplir tus sueños?

Me ha ayudado mucho porque el español es un idioma muy importante, ya que la mayor parte del planeta lo habla. Gracias a su conocimiento he conocido a mucha gente en los Estados Unidos, en Tailandia, en la República Checa, pero también en Eslovaquia.

### ¿Usas la lengua española ahora?

La uso cada día, ya por trabajo, ya porque hablo con mis amigos de España. Además leo libros en español, veo series en español e intento aprender nuevas palabras cada día porque creo que es importante día a día mantener el idioma vivo.

### ¿Qué puedes recomendar a los alumnos de este instituto?

Estudiad, viajad y si tenéis la posibilidad de conocer nuevas culturas y nueva gente, hacedlo.

Simon Magál, II.

## Narodeninové prekvapenie

Všetko sa to začalo v aprílovú sobotu na sociálnej sieti, kde má naša trieda skupinu. Janči nám povedal, že pani profesorka Kováčová má v pondelok narodeniny. Do konverzácie sa zapojilo okamžite niekoľko spolužiakov a začali sa prípravy na pondelok. Po pár minútach sme sa dohodli, že najlepšie bude, ak každý z nás prinesie niečo zo svojej vlastnej záhradky.

Pani profesorka prudko a energicky otvorila dvere tak, ako to má vo zvyku. Hned' nato sa už po celej našej triede ozývalo „*Feliz Cumpleaños!*“ Schuti sme si zaspievali a privítali našu pani triednu. Postupne sme prišli pred tabuľu a srdečne jej zablahoželali. O pár minút sa katedra zaplnila kvetmi, čokoládami, pralinkami a nádherným porcelánovým anjelom. Pani profesorka opäť neudržala svoju dobrosrdečnosť a podelila sa s nami o všetky maškrty, ktoré sa nachádzali v triede. Týmto pekným gestom ukončila bujaré oslavu. Tak sme mohli s plným bruchom a vysokým obsahom cukru v krvi a dobrou náladou pokračovať vo vyučovaní.

Pani profesorka, od prvého dňa ste nám obrovskou oporou, vždy sa na Vás môžeme spoľahnúť, a keď máme zlý deň, tak po španielčine s Vami, to už rozhodne neplatí. Naša trieda je ako puzzle a Vy ste tá, ktorá tie puzzle postavila a drží ich spolu. Ešte raz v mene celej triedy želám všetko najlepšie.

Samuel Gavač, I.



## Mi experiencia en Canadá

¡Hola a todos! Saludos desde Calgary, provincia de Alberta, Canadá. Me han pedido que escriba un artículo para hablar de mi experiencia en Canadá y compararla con Eslovaquia. ¡Ahí va!

Mi trabajo aquí ha sido de profesor sustituto. Casi todos los profesores españoles de Enseñanza Secundaria empezamos así el primer año. Cuando eres sustituto, te pueden llamar para trabajar en cualquier nivel. Yo he dado clases desde Kindergarten (niños de 5 años) hasta grado 9 (adolescentes de 15 años). No he dado clases a niveles más altos porque no se estudia matemáticas ni ciencias en español en esos niveles. Eso lo he echado de menos, porque como sabéis, y muchos lo habéis sufrido, a mí me gustan las matemáticas y la física "duras":-) He dado clase sobre todo de matemáticas en español, pero también he dado clases de español. Incluso algunas veces he tenido que enseñar matemáticas en inglés y en francés. Ha sido divertido, aunque no es lo mío. Tuve una sustitución de casi dos meses por una profesora que estaba enferma, y tuve que enseñar matemáticas en español y en inglés, además de lengua española. Esta sustitución es la que me sirvió para aprender bien cómo funcionan las cosas aquí.

Si comparo mi experiencia con la de Eslovaquia, tengo que decir que hay cosas que me gustan más y cosas que me gustan menos. Lo que más me gusta de aquí es que quieren que todo sea muy práctico. Además tienen muchos medios tecnológicos. Se nota que en Canadá hay mucho dinero, aunque ahora hay un poco de crisis porque el petróleo (la principal industria del país) está más barato, y hay recortes en educación.

La idea de hacer la enseñanza muy práctica está bien, y los estudiantes aprenden a hacer cosas que necesitarán en su vida diaria. Hacen muchos proyectos, individuales o en grupo y tienen que exponerlos en clase. Así también aprenden rápido a hablar en público y no tener miedo. Los proyectos suelen ser de cosas que aprenden en clase, y las tienen que aplicar a cosas de la vida. Yo he aprendido un montón de cosas que luego podré aplicar al volver a España.

Pero no todo es bueno. El mayor problema de esa enseñanza tan práctica es que no usan la memoria para nada. Por ejemplo, no saben las tablas de multiplicar. He visto a muchos alumnos hacer  $5 \times 7$  sumando  $5+5+5+5+5+5+5$  porque no saben multiplicar. No aprenden técnicas para resolver operaciones ni problemas, por lo que su conocimiento de matemáticas es muy bajo, mucho menos que en Eslovaquia o España con la misma edad. En lengua española no aprenden las conjugaciones, ni tampoco vocabulario, se supone que tienen que aprenderlo con la práctica. Pero luego cuando hablan no dicen bien ni un verbo y "españolizan" las palabras en inglés, por lo que muchas veces lo que dicen no tiene sentido. Como los profesores les hablamos en segunda persona (tú, vosotros) ellos siempre hablan en 2<sup>a</sup> persona, aunque hablen de ellos mismos. Por ejemplo, en vez de decir "yo tengo que ir a la tienda" dicen "yo tienes que ir a la estora". Muchos llevan nueve años "estudiando" español, pero los alumnos de Eslovaquia habláis mejor que ellos después de tres meses en primero.

En Canadá los padres son parte del sistema de educación. La idea es buena, participan mucho, ayudan en las actividades y hay mucho contacto entre los profesores y los padres. También tienen mucha influencia sobre los directores y el sistema en general. Si los padres son buenas personas y tienen buena intención, está muy bien. Pero en casi todas las clases hay algún padre o madre que no son buenos, o son muy egoístas, o piensan que sus hijos son unos genios y todo el mundo tiene que servirles. Al tener tanta influencia, los directores les dan la razón, y los profesores están indefensos. He conocido a varios profesores que han dejado el trabajo por culpa de algún parent o de alguna madre.

Canadá es un país enorme (para ir de Calgary a Toronto en avión, que es la mitad del país, se tarda casi tanto como de Madrid a Moscú). Por lo tanto, no se pueden visitar muchas cosas. Además, a mí me gusta la naturaleza y las montañas, y vivo muy cerca de las Montañas Rocosas y del Parque Nacional de Banff, que es el tercero más antiguo del mundo. Los paisajes son impresionantes. La naturaleza es salvaje, no está domesticada, y hay animales por todas partes. Os adjunto algunas fotos.

La vida aquí es muy cara. Solo la gasolina, y algunas cosas de tecnología, son baratas. Un kilo de plátanos o de manzanas cuesta unos 3,50 euros. Comer una hamburguesa con patatas fritas vale unos 15 euros, y una cerveza cuesta unos 6 - 7 euros (y son mucho peores que las de Eslovaquia), el billete de autobús o tranvía son unos 3 euros. En cambio, la gasolina cuesta unos 0,70 euros por litro. Y hace mucho frío. Nevó por primera vez el 25 de septiembre, y esta última semana de abril ha nevado tres días. Aún no hay signos de primavera. Algunos días las temperaturas **máximas** han sido de -22°C. Entre enero y febrero estuvimos quince días sin subir de -10°C. Pero lo más raro que he visto fue que el 8 de febrero tuvimos -30°C, y el día 10 llegamos +6°C, ¡¡36 grados de diferencia en 32 horas!! Todos en la ciudad estábamos enfermos o con dolor de cabeza.

Los canadienses son personas muy amables. Si preguntas a alguien, siempre te responden bien, y con una sonrisa. Son educados. Cuando conducen son muy respetuosos, y siempre hablan de manera positiva, pero luego es muy difícil hacer amigos. Nunca te invitan a su casa o a que vayas con ellos de excursión. Todo lo contrario que en Eslovaquia, donde la gente no es amable al principio, pero luego es muy generosa. Yo tras unos meses en Eslovaquia ya tenía varios buenos amigos eslovacos, pero tras casi un año aquí no tengo ningún amigo canadiense, todos mis amigos aquí son españoles o de otros países.

Eso es todo lo que os quería contar. En resumen, mi experiencia en Canadá ha sido buena, pero mi experiencia en Eslovaquia fue mejor. Me han ofrecido seguir trabajando aquí, pero creo que el curso que vienen volveré a España. Durante el verano iré a Eslovaquia de visita, espero veros a muchos de vosotros. Espero que estéis bien, seáis felices, y que tengáis buenas notas en el curso. ¡Besos y abrazos para todos y todas!

Javier Castro Bayón



## Mladý Európan

Dňa 24. apríla sme sa zúčastnili na súťaži *Mladý Európan* v Trenčíne. Už od začiatku dňa sme si hovorili, že pre úspech je dôležité sa nestresovať. Aj keď by sme nevyhrali, účasť sa ceni. Začali sme hned' od rána. Pre upokojenie nervov a pre rannú rutinu sme spolu s pani učiteľkou Majerníkovou išli na kávu. Vďaka tomu sme sa uvoľnili a možno aj lepšie spoznali.

Po príchode do budovy a dostavení sa všetkých škôl na súťaž sme boli oboznámení s priebehom a pravidlami súťaže. Pozostávala z dvoch častí. Prvá časť bola tvorená 20 minútovým testom zahŕňajúcim história, politiku, geografiu EÚ a vypíňaním tajničky so slovnými spojeniami z jazykov všetkých štátov EÚ. Tajnička sa končila vtedy, keď prvá trojica zdvihla ruku. Samozrejme, boli sme to my. Predsa sme si ako bilingválne gymnázium, nemohli urobiť hanbu. Potom nasledovala prestávka, počas ktorej sme sa mohli občerstviť. Žiaľ, občerstvenie nesplnilo naše očakávania, keďže sme sa celý deň tešili na punčové rezy. Povedali sme si, že ak nás nediskvalifikujú za škrabopis a postúpime, s radosťou im odpustíme. Žiaľ postup do ďalšieho kola nám ušiel o jeden bod, a tak sa odpustenie nekonalo. Ostali sme sledovať aj druhé kolo a po ňom nám, aj našim profesorom rozdali malé darčeky. Zároveň nás požiadali o vyplnenie dotazníkov, ako sa nám páčila súťaž. A tu nastal náš čas. Svojimi taktickými a inteligentnými slovami sme naznačili našu neuspokojenú túžbu po punčových rezoch, lepších darčekoch, no zároveň sme sa podčakovali za úžasné kreslá. Myslíme si, že pani učiteľka na nás bola hrdá.

Sme veľmi radi, že sme sa tejto súťaže mohli zúčastniť, a to aj s pani učiteľkou Majerníkovou, ktorá nás neúnavne podporovala. Zažili sme pekný deň a priučili sme sa novým veciam. Dúfame, že naša skúsenosť podnieti aj ďalších študentov zúčastiť sa a možno tak reprezentovať našu školu ešte lepšie.

Gabriela Zimová, II.

## Masterclasses

Dňa 30. marca 2017 vo štvrtok sme sa s ďalšími študentkami z nášho Bilincového slovensko-španielskeho gymnázia a spolu s pánom profesorom Josém Antoniom Cases Ares zúčastnili 13.ročníka Masterclasses, ktoré sa konalo v Žilinskej univerzite.

Napriek tomu, že sme v tento deň nemuseli vstávať do školy, museli sme si privstať na vlak. Pre spresnenie – museli sme sa stretnúť o 5. 45 na vlakovej stanici. No aj tak sme meškali, keďže registrácia začínala o pol deviatej a my sme prišli pred deviatou hodinou. Program začínať prednáškami, ktoré trvali hodinu a pol.



Prvá bola o časticiah a teórii relativity, počúvali sme o existencii rôznych parti-kúl, ich štiepení a „výpočtoch slávnych basketbalistov, ktoré využívajú na hod košom.“ Druhá bola o urýchľovačoch častic, dozvedeli sme sa niečo viac o LHC (Large Hadron Collider), LEC (Large Electron Positron Collider) a CERN-e. Prednášajúci nám hovoril o vrstvách v urýchľovačoch a ako zistíme, aká častica sa odštiepila. Spomínał sa aj Higgsov bozón, od ktorého sa odvíjal poobedňajší program.

Posledná prednáška bola o fotonike a lámaní svetla. Po nej sme sa už mohli tešiť na vysokoškolský obed. Neskôr sme opäť šli do budovy univerzity, kde nás čakala praktická časť Masterclasses. V tej sme sa museli rozdeliť do dvojíc a úlohou bolo hľa-dať v istom programe spomínaný Higgsov bozón. Po dlhom vysvetľovaní sme sa mohli pustiť do práce a určovať rozpadnuté dvojice častic. Ak sme niečo nevedeli, jednodu-chu sme zdvihli ruku a požiadali o pomoc jedného z dohliadajúcich, ktorí nám ochotne pomohli vyriešiť problém. Bola to veľmi zábavná a zaujímavá činnosť. Naše výsledky sa posielali priamo do CERN-u a vyhodnocovanie bolo v prednáškovej miestnosti. Zis-tili sme, že sme nič nezistili, pretože naše výsledky boli nepostačujúce a graf našich výsledníč bol celkom iný, ako mal byť podľa vedcov.

Následne sa mala konať konferencia z rôznych krajín, ale my sme sa nemohli zú-častiť, pretože sme sa už museli pobrať na vlak. Do Nového Mesta nad Váhom sme sa vrátili až o 18. 00 hodine večer, no páčilo sa nám.

Kristína Klčovská, Natália Helíková, II.

## Sopky



Dňa 3.mája 2017 paní profesorka Drhová pripravila pre študentky tretieho ročníka veľmi zaujímavý pokus týkajúci sa chémie a geografie.

Deň pred spomínaným pokusom sme dosta-li zoznam ingrediencií potrebných na vymodelo-vanie a výbuch sopky. Cesto na sopku sme vy-miesili z múky, soli, oleja a teplej vody. Z cesta sme vytvorili model sopky, v ktorej vnútri bola umiestnená malá flăška. K dispozícii sme mali aj potravinárske farbivá, tak boli naše sopky ako skutočné. S našimi výtvormi sme sa potom pre-miestnili na parkovisko školy, kde sme ich po-mocou peroxidu vodíka, octu a saponátu nechali štyrmi rôznymi spôsobmi vybuchnúť. Niektoré len dymili, iné vytvárali bublinky a z ďalších vy-tekala tuhá alebo kvapalná zmes.

O publikum nûdza nebola – z okien vykuko-vali naši zvedaví spolužiaci a zaujatí boli i okoloidúci.

Arielle Fábianová, III.

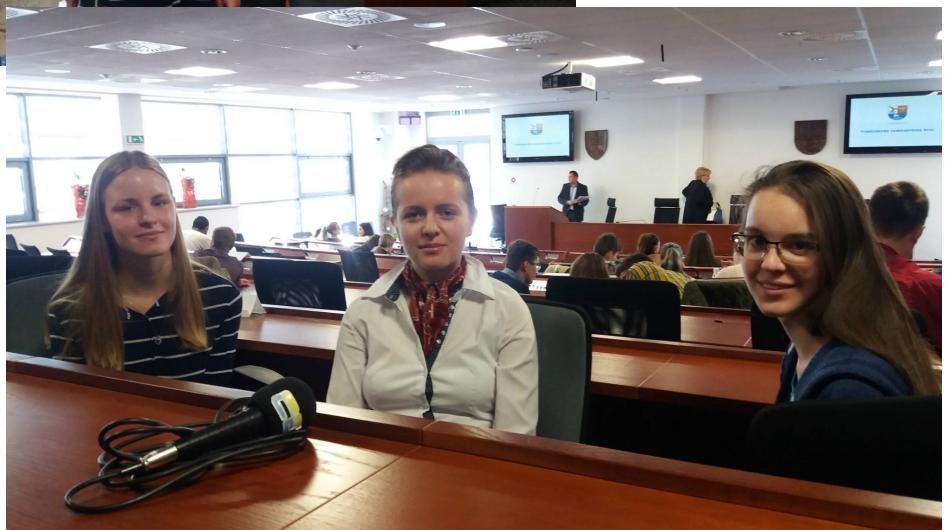
## Krajské kolo dejepisnej súťaže študentov gymnázií ČR a SR

Začiatkom apríla sme mali možnosť zúčastiť sa a vyhrať krajské kolo dejepisnej súťaže študentov gymnázií ČR a SR v Trenčíne. Nosnou tému sú spoločné dejiny Čechov a Slovákov – a tie sa nedatujú len od vzniku spoločného štátu (tak hovorí štatút a bolo by príliš nekorektné, ak by som dodala, že som sa, odnímajúc všetok patriotizmus, zo slovenskej strany cítila mierne ochudobnená).

XXVI. ročník obopínal prvú polovicu komunistickej éry, presnejšie obdobie od tzv.

Vítazného prevratu v roku 1948 až po „priateľskú pomoc“ súdruhov bratov v roku 1968. Človek na prvý pohľad nebadá krvopotnosť, ktorá sa dostaví, ak s vervou zabrdne do štúdia tejto éry, no faktom zostáva, že nás nekompromisná blízkosť spomínaných časov minulých, značne oberá o citovú strohosť. Treba však dodať, že naše babičky cítili maximálny pôžitok, keď nám mohli (tentoraz s naším prekvapivým naliehaním) oduševnene opisovať svoje tuzexové zážitky.

Petra Kováčiková, III.



## Festival Aničky Jurkovičovej

Čo by to bol za školský rok na našom „zlatom bilingváli“, keby sme nenavštívili jedno z mnohých predstavení každoročného festivalu Aničky Jurkovičovej?

Aj tento rok nás naše zaplatené euro doviedlo k oranžovej budove kultúrneho domu, kde sa so zhasnutím svetiel zažali reflektory a osvetili siedmich hercov.

Vtipne znázornený škandál v dedinke Svätofloriánske námestie bol spestrením dňa pre každého. Už len z pohľadu tínedžerov, z ktorých sa skladala veľká väčšina hľadiska.

Príbeh bol o menovanej dedine, ktorá sa pýšila svojou čistotou zo strany hriechov, no jedného dňa na toto miestečko zavítal maliar. Zatial' čo by niekto videl len umelca, tento záhadný mladík rozpútal v dedinke pohromu plnú krvivých obvinení.

Aj keď väčšinu obecenstva mohol záver nahnevať - všetko sa vysvetlilo a zápletka bola vyriešená, ocenili sme dobové kostýmy, herecké výkony a nápad, ktorý zaujal ľažko „zaujateľných“ adolescentov.

Radka Oklepová, III.

## Stretnutie po roku

S svojou španielskou kamarátkou Paulou som sa spoznala počas výmenného pobytu, ktorý organizovali naši profesori minulý školský rok. Vďaka tejto skúsenosti sme sa naozaj spoznali a spriateliли. Po skončení pobytu sme zostali aj nadalej v kontakte cez sociálne siete. Často sme si písali o tom, aké by bolo super, keby sme sa mohli ešte niekedy znova stretnúť. V jeden deň ma prekvapila správou, že počas dovolenky vo Viedni ma príde pozrieť aj s rodičmi na jeden deň do Bratislavu. Strávili sme spolu celý deň poznávaním mesta a rozprávaním sa o svojich životných novinkách. Navštívili sme rôzne kultúrne pamiatky a v slovenskej reštaurácii ochutnali typické jedlá. Rozlúčili sme sa na stanici s plačom, ale so slúbom, že nabudúce sa vidíme v Zaragoze. Som vďačná za tieto príležitosti, ktoré nám ponúka štúdium na našej škole.



Ivana Masárová, III.



## El intercambio según los alumnos eslovacos

**En el último artículo sobre nuestro intercambio hablamos sobre el programa que tuvimos en España. Seguro que queréis saber cómo lo pasamos, así que aquí están nuestras opiniones. No esperéis y leed.**

"En España me lo pasé muy bien. Me encantaron las ciudades que visitamos. La cultura era un poco diferente de la que tenemos en Eslovaquia. España es un país donde hace mucho sol, la temperatura es más alta que en Eslovaquia y por lo tanto la gente es más habladora, está más por las calles. Esto me gusta muchísimo.

Al principio teníamos todos miedo, pero en una semana nosotros, los eslovacos, y los españoles ya éramos amigos. Me gustó todo lo que hicimos con los españoles. Me encantaron nuestros compañeros de España y sus amigos. Todos son muy especiales. Desde luego, quiero volver allí y ver a todos.

¿Y Valencia? Me encanta" (Martina,16)

"El mes pasado estuvimos de intercambio en Valencia. Fue una experiencia muy buena. Me gustó Valencia mucho. El estadio del Valencia- Mestalla, la playa, el oceánográfico, los museos; todo fue muy bonito. Yo estuve en casa de un español que se llama José. Era muy divertido y estaba loco. Le gustó la comida eslovaca mucho. El primer día que fui a su casa tenía miedo porque yo no soy muy bueno en español. Estaba muy nervioso también. Conocí a mucha gente que son muy majos. Estoy muy contento de haberlos conocido. Lo único que puedo es recomendar este tipo de intercambios." (Janko,15)

"En marzo estuve con mis compañeros de instituto de intercambio en Valencia. Vivimos todos allí, cada estudiante, con la familia de su pareja española, pero íbamos a la escuela juntos y luego de excursiones a veces. Conocimos la cultura, las costumbres típicas y la vida en Valencia. Cuando llegué a España estaba muy nerviosa al hablar con mis nuevos amigos, pero viví en una familia que era muy amable y me ayudó con todo. Mi español era divertido y sincero y somos buenos amigos. Creo que nuestro intercambio fue estupendo, porque durante el intercambio nos divertimos mucho, hicimos nuevos amigos y aprendimos más la lengua española. Lo que más me gustó fue la estancia en la familia, que era muy amable y los instantes cuando me estuve divirtiendo con mis amigos del intercambio. También visitamos Girona y Barcelona. Me gustó todo en España, porque no había visto todavía ciudades tan bonitas ni tampoco sitios que me proporcionaran tantos recuerdos maravillosos. El intercambio no fue para mí solo una experiencia muy buena sino también fue una prueba de valor grande." (Saskia 15)

"Tenía mucho miedo, porque en España la gente, la cultura y la comida es diferente. Al final todo fue muy bien. Mi familia era muy amable y no puedo decir nada malo sobre ellos. Los primeros días no hablaba tanto porque tenía miedo, pero después no paraba de hablar. Me gustó mucho que cenásemos juntos y estuviésemos hablando mucho. Probé la comida típica, que estaba riquísima. Los españoles fueron muy majos y puedo decir que no hubo ningún problema con ellos. Visitamos las Fallas, lo que me gustó mucho y en especial cómo la gente bailaba por las calles. El ambiente fue increíble. Una de mis mejores experiencias fue cuando paseamos en bicicleta por Valencia, porque así vimos mucho de la ciudad, que es tan bonita. Creo que este intercambio nos ha unido mucho a los eslovacos y a los españoles. En este intercambio he conocido a gente maravillosa, he aprendido mucho el idioma español y tengo unos recuerdos muy bonitos, que no voy a olvidar." (Alexandra 17)

Martina Hagarová,Alexandra Božíková, II.

## El intercambio según los alumnos españoles

"Pues bueno, Eslovaquia me gustó bastante. Para empezar, que haya un castillo en cada ciudad y que cada castillo sea diferente me sorprendió para bien. Me gustaron todos, ya sea por su historia o por sus detalles. Lo único que a lo mejor no me gusto tanto fue que las ciudades están muy lejos entre ellas."

(Nerea, 15)

"En Eslovaquia me lo he pasado muy bien, he conocido a los padres de mi pareja eslovaca, a su hermana, a sus tíos, primos, abuelas... Me han gustado mucho los castillos, las ciudades... Estoy encantado de conocerlos. Ha sido una experiencia inolvidable."

(Carlos, 14)

"En Eslovaquia me lo pasé muy bien. Conocí a un montón de gente que han sido mis amigos durante una semana. He conocido a los padres de mi compañero eslovaco, que fueron como mis padres. Visité un montón de castillos, que me gustaron mucho. Ha sido una experiencia inolvidable."

(José, 15)

"Eslovaquia me gustó muchísimo, me lo pasé muchísimo mejor de lo que esperaba y con la gente muy a gusto, ya que nos recibieron y nos trajeron genial. Los españoles no teníamos ninguna ganas de volver a España o por lo menos yo. Muchísimas gracias por todo y espero volver a veros pronto."

(Amparo, 15)

Martina Hagarová, Alexandra Božíková, II.



## Rozhovor s piatakmi

Tento rok sa s nami lúčia naši piataci, redakčná rada sa rozhodla spýtať sa celého kolektívu, ako sa im na našej škole páčilo.

### **1. Ako hodnotíte päť rokov štúdia?**

Po jazykovej stránke hodnotíme štúdium veľmi kladne. Naši profesori dali veľa snahy do výučby, čo sa odzrkadlilo najmä na našej znalosti španielskej histórie a literatúry.

### **2. Vybrali by ste si túto školu znova, keby ste mohli?**

Keby sme chceli študovať cudzie jazyky a najmä španielčinu, určite by sme si zvolili túto školu. Ale naše záujmy a priority sa veľmi zmenili počas týchto piatich rokov. Dnes by sme si niektorí vybrali inú školu.

### **3. Kedy ste sa rozhodli, kam chcete ísť na vysokú školu?**

Mnohí sme začali riešiť vysoké školy až začiatkom tohto školského roka. Našli sa aj takí, ktorí už dávno vedeli, čo chcú študovať, no ako už býva zvykom, definitívne sme sa rozhodovali na poslednú chvíľu.

### **4. Čo najviac vystihuje Vašu triedu?**

„Nada“ de Carmen Laforet

### **5. Akým názvom filmu alebo knihy by ste vystihli posledný rok štúdia?**

Apokalypsa

### **6. Čo Vás viedlo k tomu, aby ste si vybrali túto školu?**

Myslím, že väčšinu z nás viedol k výberu tejto školy záujem o štúdium španielskeho jazyka.

### **7. Aké sú podľa Vás klady a zápory tejto školy?**

Najväčším kladom bolo odlúčenie od GMRŠ, vďaka čomu sa zmenila atmosféra v škole a skvalitnila výučba.

Zápory tejto školy sú predovšetkým v množstve učiva a to, že niektorí učitelia si neuvodomujú, že máme aj iné predmety, ako len tie ich.

### **8. Ktorý ročník sa Vám páčil najviac a prečo?**

Je ľažké rozhodnúť sa medzi tretím a piatym ročníkom. V treťom ročníku našu triedu spojil OŽAZ a v piatom stužková. Na stužkovú budeme mať krásne spomienky, na OŽAZ trošku...rozmazané.

## **9. Splnilo sa všetko, čo ste očakávali a chceli, keď ste vstúpili do tejto školy?**

Samozrejme, že nie. Nikdy nie je možné splniť očakávania každého z nás.

## **10. Čo sa Vám najviac páčilo v škole?**

Priamy kontakt so španielskymi lektormi, OŽAZ, lyžiarsky výcvik, intercambio.

## **11. Čo zo španielčiny Vám robilo najväčšie problémy?**

Najťažšie bolo naučiť sa španielsku história a literatúru. Dnes ich vieme lepšie, než tie slovenské.

## **12. Aký ste boli kolektív?**

Táto otázka nás spojila.

## **13. Aká je Vaša oblúbená španielska veta?**

„Solo sé que no sé nada.“

„Visualisad.“

## **14. Na aký výrok zo štúdia nikdy nezabudnete?**

„V tejto škole sme všetci jedna rodina.“

„Keep smiling.“

## **15. Ktorý ročník bol pre Vás najťažší?**

Štvrtý a piaty.

## **16. Čo Vám bude chýbať najviac?**

Triedna profesorka.



## Divadelné predstavenie Sissi

Ked' zavriete vtáčika, ktorý miluje slobodu do klietky, aj ked' bude zlatá, celý život sa bude trápiť, usilovať o slobodu, až sa nakoniec vyčerpá, utrápi a zomrie. Prene tak vyzerala veľká časť života rakúskej cisárovnej Alžbety Bavorskej, prezývanej Sissi. Práve túto časť jej života v cisárskom „väzení“ nám zahrali naši herci v hlavnej úlohe s Táňou Pauhofovou ako Sissi a Tomášom Maštalírom ako Františkom Jozefom.

Na začiatku Táňa Pauhofová stvárnila Sissi ako vtáčika túžiaceho po slobode, ktorý bol uväznený šľachtou a povinnosťami cisárovnej. Od začiatku bola pod tlakom svojej svokry Žofie, ktorá jej zakazovala vychovávať vlastné deti a pod tlakom šľachty, ktorá nemala nič iné na práci, ako klebetiť o mladej cisárovnej. To viedlo k tomu, že Alžbeta príliš začala dbať o svoj výzor. Niekoľko hodín denne sa venovala svojim vlasom, cvičeniu a prísne strážila svoju váhu. Ak pribrala čo i len zopár gramov, ihned nasadila drastickú diétu – jedla iba šťavu z mäsa alebo osolené bielka. Jej stravovanie viedlo k veľkému množstvu chorôb, a preto často cestovala do rôznych krajín pod výhovorkou liečenia. Tým získavala aspoň kúsok zo svojej stratenej slobody, ale zároveň strácala deti a najmä Františka. K ich úplnému odcudzeniu viedla samovražda ich syna a následníka trónu, Rudolfa. Odvtedy Alžbeta nosila výhradne čiernu a ponorila sa do depresívnych myšlienok. Bola presvedčená, že má zdedenú psychickú poruchu a často rozprávala o smrti. Jej bláznivé myšlienky ju viedli k tomu, že Franzovi zaopatrila milenkú a vyhlásila ju za svoju priateľku, aby zachovala tvár cisárskej rodiny. Najvtipnejšia chvíľa z celej hry prišla vtedy, ked' sa rodina aj s milenkou stretla pri jednom stole. Herci nahlas rozmýšľali a vyslovovali vtipné myšlienky postáv, ked' premýšľali, ako zahnať trápu situáciu. Žiaľ, nepomohlo.



ného vtáčika. Nakoniec opäť získala slobodu, po ktorej veľmi túžila, ale žiaľ, hrôzostrašným a smutným spôsobom.



Hra sa končí samotným koncom života Alžbety. Na jej poslednej ceste, ked' už kráčala k lodi, ktorá ju mala odviesť domov, ju ostrým pilníkom prebodol atentátnik. Nikto si nič nevšimol, až pokým nebola na lodi a neskolabovala. Vtedy už však bolo neskoro. V poslednej scéne Franz číta list národu, kde oznamuje smrť jeho milovanej Sissi. Tá zatiaľ okolo neho „poletuje“, znázorňujúc slobod-

Napriek smutnému príbehu herci správne vystihli problémy vtedajšej spoločnosti, ktoré Alžbete zničili život. To, že sa vydala už v šestnásťich rokoch za svojho bratranca a mala v takom mladom veku deti, viedlo k tomu, že nerozumela sama sebe, nemohla rozumieť svojim deťom a už vôbec nie tomu, ako budovať dobré manželstvo. A tlak, ktorý bol na ňu vyvíjaný z každej strany, ju zahnal do kúta ako bezbranné vtáčatko a viedol k tomu, že bola na seba prísna a utápala sa vo vlastných myšlienkach. Jej príbeh ukázal, že bohatstvo a moc vás skutočne šťastným urobiť nedokážu.

Veľmi pôsobivé bolo, že i napriek historickej téme boli zakomponované do hry aj moderné prvky – ked' herci stvárnili úlohy zvierat. Veľmi nás to pobavilo a vďaka tomu sa nám hra páčila ešte viac. Sme veľmi radi, že sme naše tohto-ročné „tour“ po divadlech mohli ukončiť práve týmto divadelným predstavením.

Ďakujeme paní učiteľkám nielen za túto hru, ale i za všetky ostatné, na ktoré nás počas školského roku zobrali a prispeli k rozvíjaniu našich uměleckých duší a myslí. Veľmi sa tešíme na divadelné hry, ktoré nás čakajú ďalší školský rok a dúfame, že na našu lásku k divadlu nezabudneme aj počas prázdnin, i ked' na ich návštenu ostaneme sami.

Gabriela Zimová, II.



## Hity mesiaca

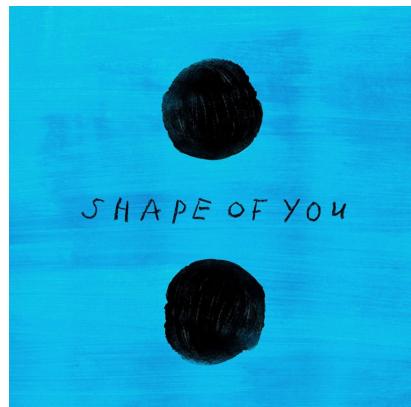
### ZAYN, Taylor Swift - I Don't Wanna Live Forever

Už len podľa interpretov vieme, že táto pieseň je skvelá, a to nebudeme hovoriť o Zaynovom krásnom hlase, vďaka ktorému naskočia zimomriavky nejednému z nás a k tomu vytvárajú s Taylor Swift geniálne duo. A song je z úspešného filmu *Fifty Shades Darker*.

### Enrique Iglesias - SUBEME LA RADIO ft. Descemer Bueno, Zion & Lennox

Ďalším interpretom je známy Enrique Iglesias, ktorý znova nesklamal a vydal s ostatnými španielskymi spevákmami rytmickú pieseň, ktorú ked' počujeme, chceme tancovať a pripomína nám teplo leta.

### Ed Sheeran - Shape of You



Novinka, s ktorou nás Ed prekvapil, zasiahla do srdca nie jednu dievčinu. Nemôžeme odolať Edovmu krásnemu spevu, textu a úsmevu, ktorý sa zjavil vo videoklipse. Ed sa s touto piesňou dostal na vrchol niektorých rebríčkov a my od neho môžeme očakávať len ďalšie hity.

### Yung Mavu - BLACK MAGIC

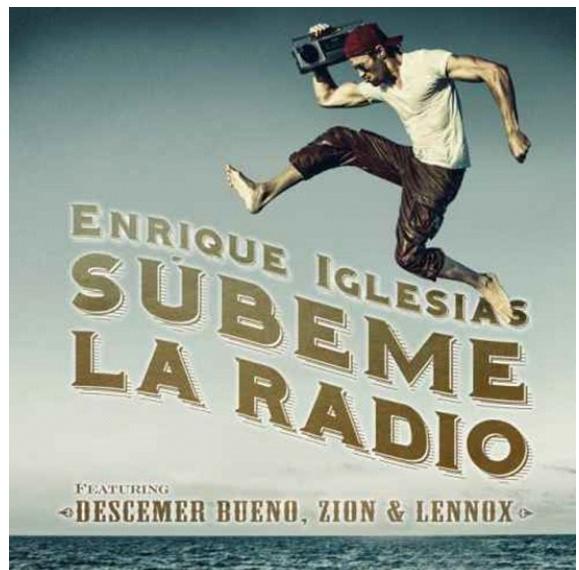
Tento mladý fešák doteraz nebol známy, ale po freestyle, ktorý je vo všetkých častiach Harryho Pottera, sa preslávil a má na svojom videoklipse niečo cez štyri a pol milióna zhliadnutí.



choreografiu v podaní siedmich nadaných členov BTS.

### Imagine Dragons - Believer

Čo iné sa dalo očakávať od Imagine Dragons, než niečo, čoho sa nemôžeme dopočúvať? V skladbe sa spomína bolest, viera a zatratenie, čo dodáva textu hlbší význam. Pieseň je jednou z mnohých z nového albumu, ktorého sa nemôžeme dôčkať.



## Burizónové gulky

Ďalšie číslo Palabry prináša nový recept, ktorý jednoducho spravia aj tí, ktorí by sa prvýkrát ocitli v priamom boji s kuchynským náradím. Kuchyňa svoje vojsko vyzbrojila iba jedným hrncom a varechou, a preto sa nikto nemusí báť porážky.

Budeme potrebovať:

- ◆ 300g kryštálový cukor
- ◆ 1x salko
- ◆ 2 balenia burizónov
- ◆ 250g maslo



Postup:

1. Do hrnca vysypeme cukor a dáme na sporák roztopiť na karamel.
2. Po tom, ako cukor zhnedne na karamel, vlejeme do hrnca Salko a za stáleho rýchleho miešania pridáme i na kúsky nakrájané maslo.
3. Po zamiešaní do hladka a odstavenia zo sporáku primiešame burizóny tak, aby zmes pokrývala celý povrch každého jedného zrnka.
4. Ešte za tepla formujeme gulôčky, aby sa nám poriadne zlepili.
5. Hotové gulky môžeme podávať v košíčkoch alebo len tak pekne upravené v miske.



Radoslava Oklepková, III.

## Ľudský vzor mojej myсле

Rozhodla som sa písať o ľudskom vzore mojej myсле. O nereálnej bytosti, ktorá je mojou inšpiráciou a mojím vlastným „stelesnením“ krásy a dokonalosti. A keďže verím, že krása je mentalita a nie vizuálna realita, myslím, že je jasné, akým smerom v tejto charakteristike pôjdem.

Nech je ľudské dobro akokoľvek kontroverzné, táto bytosť ho má v každom atóme svojho tela. Snaží sa vylúčiť negativitu, pretože práve toto je základom ľudského šťastia. Vie, že každý moment v jej živote je zázrak, a preto si ho užíva namiesto toho, aby ho ignorovala.

Zbožňuje ľudí, ale najviac si váži priateľstvo, pretože vie, že ak by nemala s kým svoje šťastie zdieľať, bolo by takmer bezcenné... Nezíštne pomáha ľuďom, ktorí pomoc potrebujú a je aktivistkou. Podporuje boj proti všetkým svetovým a spoločenským problémom, na ktorých naozaj záleží, namiesto toho, aby zúfala, že nič nezmôže. Vyšla zo svojej komfortnej zóny a bojuje za všetko, čomu verí celým svojím srdcom. A ona verí v lásku. Láske všetkého druhu. Lásku, ktorá nemá hranice, lásku, ktorá prekonáva všetku nenávist' a spája ľudí. Či už je to láska k rovnakému pohlaviu, k opačnému pohlaviu, k rodine, k prírode, k hudbe, k umeniu alebo k slobode...

Je si vedomá, že sa má stále čo učiť a vie, že potrebuje neustále duchovne a kultúrne rásť. Musí nachádzať inšpiráciu a s jej vierou a láskou k ľuďom vie, že je jej dostatok. Číta dôležité knihy, pozerá zaujímavé filmy a miluje umenie vo všetkej jeho forme. A ako každá bytosť, aj ona cíti hnev a smútok, ale vďaka kreativite sa dokáže vždy cez bolest' a negativitu dostať a premeniť ju na umenie.

V jednom bude svojho života opúšťa rodné mesto a precestuje celý svet. Spozná desiatky krajín a kultúr a ku každej dobrej ľudskej bytosti sa správa láskavo. A keďže láska sa od ľudí odráža, všetko je jej vrátené späť. Mení zamestnania, aby nabrala čo najviac životných skúseností, ale peniaze ako hodnota pre ňu nie sú dôležité... A keď je táto bytosť presýtená spoločnosťou, vie, že vždy môže prísť do prírody a splynúť s ňou, pretože ju zbožňuje a váži si ju celým svojím srdcom.

Každý človek si môže zvoliť svoj ľudský vzor a mal by si ho vybrať múdro, pretože dokáže meniť názory, životné rozhodnutia, a dokonca celú osobnosť. Ten môj je abstraktnou zmesou duchovne prekrásnych, mûdrych a dobrých ľudí, ktorých som mala to šťastie stretnúť alebo počuť o ich skutkoch... Tento ľudský vzor mojej myсле je dokonale slobodný, roznáša lásku a mier, a ja nemôžem viac, než dúfať, že raz aspoň sčasti splynieme.

K.G., II.

## Povahou sme dvojčatá

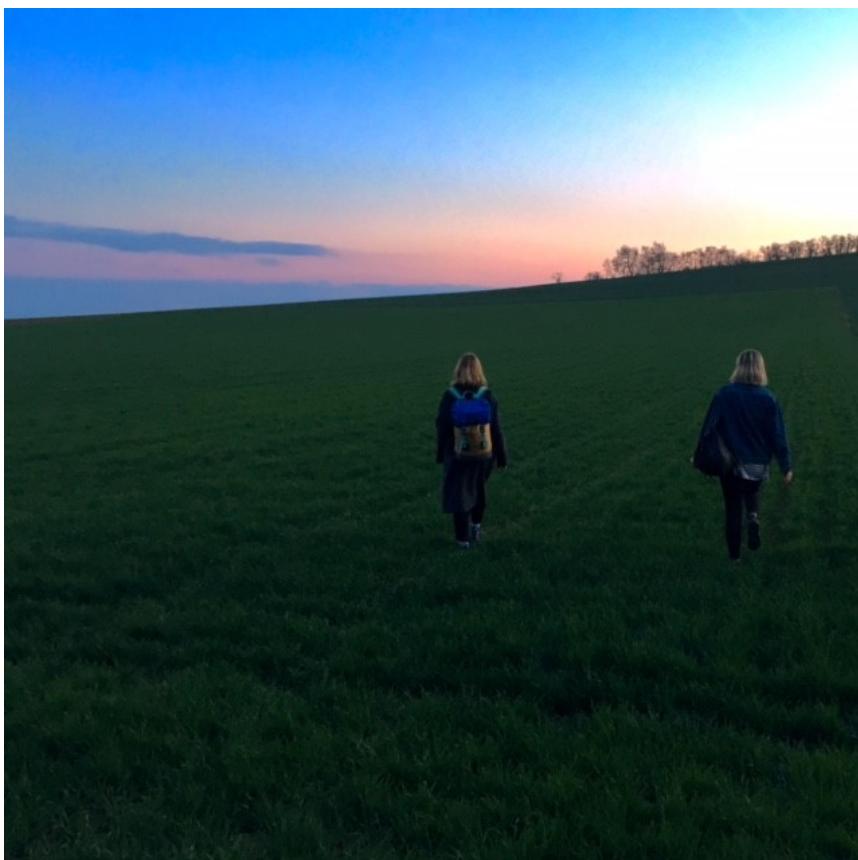
Začiatkom by som chcela povedať, že osoba, ktorú budem opisovať, je môjmu srdcu najbližšia. Obaja sme veľmi identickí. Vyrastáme spolu celý môj život. Povahou sme dvojčatá. Keby niekto položil naše povahy do kopírovacieho stroja, mal by súhlasný obraz toho, akí obaja sme.

Je obdivuhodné, že sme každý rozdielneho pohlavia, napriek tomu, by sme sa mali odlišovať črtami, ktoré sú charakteristické pre dané pohlavia. My sme toho opakom. Môžem sa mu zdôveriť s čímkolvek a aj tak viem, že je to zbytočné, pretože on cíti presne to isté. Je to typ citlivého človeka.

S vecami, ktoré ho trápia, sa pasuje sám vo svojom vnútri. Ak je nahnevaný, dá to výrazne najavo aroganciou a znechutením. Jeho snahou je mať s ľudmi dobrý vzťah. Ani tá najhlbšia rana od človeka mu nezabráni v tom, aby ľudí nechal bez povšimnutia. Nehanbí sa povedať, čo cíti, no najkrajšie je, že to dokáže vyjadriť iba človeku, ktorý v ňom zanechá intenzívne city, ktoré ho doplňajú. Je spoločenský, dokáže vyžiť z pocitov vo svojom svete. Milujem na ňom, že chce byť sám sebou. Nepôjde ako ovca za stádom. Nedokázal by sa ponížiť napodobňovaním lacného tovaru. Obaja zastávame názor, že ak sa človek správa prirodzene podľa seba, je kráľom sebe.

Jeho citové založenie je jednoduché, ale výnimočné. Má v sebe taliansky temperament. Má v sebe šarm. Na tvári je hned' poznáť, že je odlišný. Od všetkých. A preto ho milujem. Môj život. Môj otec.

Chiara Cappilli, II.



# **Do I Have to Rule the World**

**Do I have to rule the world ?  
Or will it come to me ?  
Do I have to live in doubt, or will it turn to  
me ?  
Do I have to lose my mind ?  
Cause it's been wandering.  
Will it ever let me out ?  
I've been wondering.**

**Help me see who I can be.  
Help me know where I can go.**

**Take me out of myself again,  
help me lose control.  
Show me love, show me  
I can't do this on my own.**

**I don't understand again or who I am  
meant to be.  
It's driving me insane the way you're play-  
ing with me.**

**Help me see who I can be.  
Help me know where I can go.**

**Show me love, show me happiness  
I can't do this on my own.**

Filip Hevier, I.